

РЕШЕНИЕ

№ 2372

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 18.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **4167** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 156 – 161 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс, вр. ЗДДС.

С жалба, вх. № 16831/03.05.2023 г. „ВИЛАНД 07“ ЕООД оспорва РЕВИЗИОНЕН АКТ № 22221422001970-091-001/23.11.2022 г., издаден от органи по приходите, при Териториална дирекция на НАП – С., поправен с РА № П-22221422234599-003-001/29.12.2022 г., потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ - С., при ЦУ на НАП с Решение № 289/06.03.2023 г.

Дружеството - жалбоподател, посредством упълномощения адвокат: поддържа жалбата и искането за отмяна на ревизионния акт; ангажира заключение на съдебносчетоводна експертиза; претендира възстановяване на разноските за водене на делото, съгласно списък; представена е писмена защита.

Ответникът – директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” – С., чрез юрисконсулт: оспорва жалбата, позовавайки се на изложените в решението мотиви; представя писмени доказателства (л.л. 180-186 от делото); желае присъждане на юрисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерност на адвокатското; представена е писмена защита.

С издадени от компетентен орган по приходите заповеди (л.л. 21-28 от делото) е възложена ревизия на „ВИЛАНД 07“ ЕООД за определяне на задължения по Закона за данък върху добавената стойност, за периодите от: 01.01.2021 г., до 28.02.2022 г. Съставен е ревизионен доклад (л. 38), срещу който не е подадено възражение и въз

основа на който е издаден процесният РА № 22221422001970-091-001/23.11.2022 г. (л. 29). С него, в тежест на дружеството са определени задължения за данък върху добавената стойност, в общ размер на 149 363, 61 лева и лихви – 18 484, 47 лева, за данъчните периоди от м. 01.2021 г., до м. 01.2022 г. С РА № П-22221422234599-003-001/29.12.2022 г. е поправен основният акт, като: в табл. 1, колона 8, за периода м. 01.2021 е определена сума за възстановяване - 1 779, 89 лв.; в колона 10 за периода м. 02.2021 са посочени 266, 67 лв. за приспадане, вместо 0, 00 лв. и 400 за внасяне, вместо 133, 33 лв. от непризнатия кредит; в колона 10 за периода м. 04.2021 г. са отразени (взети предвид) 266, 67 лв. С Решение № 289/06.03.2023 г. решаващият административен орган е потвърдил Ревизионен Акт № 22221422001970-091-001/23.11.2022 г. с направените поправки.

Начислените данъчни задължения и извършените корекции са резултат от:

1. непризнато право на приспадане на данъчен кредит, в размер на 18 780 лв., на основание чл. 68, ал. 1 ЗДДС, начислен с фактура, издадена от „Енерджи лимитид 79“ ЕООД;

2. отказано право на приспадане на данъчен кредит, в размер на 768, 55 лв., на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 ЗДДС („стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или по-общо за дейности, различни от икономическата дейност на лицето“);

3. допълнително начислен ДДС, в размер на 106 345, 06 лв. за продажбата на четири автомобила, за които е прието да са нови моторни превозни средства и не отговарят на условията на чл. 143 ЗДДС за прилагане специалния ред за облагане на маржа;

4. допълнително начислен данък, в размер на 23 470 лв., във връзка с фактура № 216/28.01.2022 г., издадена на LINTOS GEORGIOS KARASAVV, на основание чл. 86 ЗДДС;

5. извършени корекции, във връзка с декларираните вътреобщностни придобивания (В.) от дружества, за които е установено да не са регистрирани за целите на ДДС;

Така дефинираните части представляват предмета на оспорване.

С жалбата и с писмената защита се поддържа твърдение за материална незаконосъобразност на ревизионния акт, за което са изложени конкретни доводи.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че жалбата е неоснователна.

През периода на ревизията дружеството – жалбоподател е извършвало покупко-продажби на употребявани автомобили.

Фактите и обстоятелствата, въз основа на които органите по приходите и ответникът са обосновали изводите си за начисляване данъчни задължения са установени и обобщени в резултат на подробно описаните в РД процесуални действия.

1. Относно непризнато право на приспадане данъчен кредит, в размер на 18 780 лв., на основание чл. 68, ал. 1 ЗДДС, начислен с фактура № 66/25.01.2021 г., издадена от „Енерджи лимитид 79“ ЕООД.

С фактурата е документирана доставка на лек автомобил „Porsche Panamera“, на стойност 93 900 лв. и ДДС - 18 780 лв. За удостоверяване на доставката от ревизираното дружество са представени: копие на фактурата, приемо-предавателен протокол и договор за покупко-продажба, от 25.01.2021 г. При насрещната проверка са представени: ЧМР от 22.01.2021 г., съставена в Марбелла – Испания, с посочен превозвач „Кос-Т.“; инвойс/договор № 840993/21 г. - продавач Sigtio Mono – Испания, с идентификатор CIF ESB90659832, на стойност 46 500 евро (90 946, 09 лв.) и обява от mobile.bg, от 20.01.2021 г. Справка в системата VIES показала, че

вписаният VIN - номер на испанското дружество е невалиден. Проверка на данните в информационната система на Отдел „Пътна Полиция“ – СДВР установила, че за същото МПС са налице данни да е напуснало страната на 20.01.2021 г. – обстоятелство, декларирано от „МОТО ПФОЕ ЛИЗИНГ“ ЕООД. Последното представило: приемо-предавателен протокол от 20.01.2021 г. за предаден автомобил Порше Панамера 4 S, шаси WP0ZZZ97ZHL130457, подписан от представители на „МОТО ПФОЕ ЛИЗИНГ“ ЕООД и „ЕМ ТЕ ТРАНС“ ЕООД; талон на МПС, рег. [рег.номер на МПС] и фактура № [ЕГН]/20.01.2021 г., на стойност 90 250 лв., издадена от „МОТО ПФОЕ ЛИЗИНГ“ ЕООД на PLASICO DI PETROV N. KIRILOV; международна товарителница (ЧМР) от 20.01.2021 г., в клетка 3 от която е маркиран разтоварен пункт [населено място] - Гърция. Справка в системата Eucaris не показвала регистрация на превозното средство в Гърция и/или Испания. Отчетено е от ревизиращите, че представената обява от сайта „mobile.bg“ е от 20.01.2021 г. – датата, на която автомобилът би следвало да е в Гърция, а за същия е посочено да е наличен. Представените данни са анализирани и е прието, че: само в рамките на два последователни автомобилът следва да е изминал разстоянието от С. до Испания, а после, за 5 дни е напуснал РБ и отново е влязал. В дневника за покупка на „Енерджи лимитид 79“ ЕООД покупката на автомобила е отразена без право на данъчен кредит, а идентификационният номер на доставчика, за който се каза да е невалиден, е отбелязан с деветки. Отказът да бъде признат данъчния кредит е мотивиран с липсата на „годни доказателства, че автомобилът е с произход, съответстващ на представените от „Енерджи лимитид 79“ ЕООД доказателства и е бил във владение на същото дружество, за да може да го достави на „Виланд 07“ ЕООД.

Съдът приема, че в тази част ревизионният акт е законосъобразен и обоснован. Дружеството – жалбоподател не опроверга гореизложените констатации. Констатациите и мотивите за отказа да бъде признат данъчен кредит са ясни и конкретни, противно на становището на адвоката – пълномощник. Изследване на доставка със страни „Мото П. лизинг“ и „Ем Те Транс“ ЕООД е по повод факта, че първото дружество надлежно е декларирано в Отдел „ПП“ – СДВР данни за това, че автомобил със същия идентификатор е напуснал пределите на РБ. Това, че „Виланд 07“ ЕООД не е разполагало с техническа и юридическа възможност да провери в Отдел „Пътна Полиция“ чия е собствеността на процесния автомобил (факт, признат от Съда с определение от 19.10.2023 г. – л. 176) не променя извода за недоказана реална доставка по фактура № 66/25.01.2021 г., издадена от „Енерджи лимитид 79“ ЕООД. При това не става въпрос за „проблеми на доставчика назад по веригата“ (както счита адвокатът с писмената защита), а за това, че дружеството, от чието име е издадена фактурата не е било собственик на вещта. Естествено, само наличието на фактура, договор и приемо-предавателен протокол не са достатъчни да установят и докажат реално осъществена доставка.

2. Относно отказано право на данъчен кредит, в размер на 768, 55 лв., на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 ЗДДС.

Ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит, в общ размер на 768 лв., начислен с фактури, издадени от: „ЕМАГ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ООД, „ПЕЕК И КЛОППЕНБЪРГ“ ЕООД и „ПУЛСАР“ ЕООД за стоки (фотоепилатор, дамско палто, електронни игри Nintendo S. Oled W. и Minecraft Bedrock Edition), за които е прието да не са свързани с дейността „покупко – продажби на автомобили“. Отчетените по тези фактури разходи очевидно не отговарят на условията, по смисъла

на чл. 68 и чл. 69 ЗДДС, респ. - попадат в ограниченията по чл. 70, ал. 1, т. 2 с.з. ЗДДС, поради което РА се явява обоснован и законосъобразен в тази част.

3. Относно допълнително начислен ДДС - 106 345, 06 лв., във връзка с продажбата на четири автомобила, закупени от „Виланд 07“ ЕООД, от „Е. В. Е. Т.“ (три от автомобилите) и от физическо лице. Този резултат е свързан със следните, неопровергани констатации.

За лек автомобил Т. LRW3E7EK4MC297065 - придобит от „Е. В. Е. Т.“ при режима по чл. 143 ЗДДС (специален ред за облагане маржа на цената) на 23.08.2021 г. за 117 212, 89 лв., предвид фактура № 50/23.08.2021 г. и продаден на „Кристи 12“ ЕООД за 120 010 лв., по реда на чл. 143 ЗДДС. С протокол по чл. 117 ЗДДС е начислен данък, в размер на 466, 19 лв. върху данъчна основа, в размер на 2 330, 93 лв. Ревизиращите органи обаче приели, че: се касае за В., понеже автомобилът се счита за нов, предвид дефиницията на § 1, т. 17, б. „в.а.а“ ДР ЗДДС (моторно превозно средство с обем на двигателя над 48 куб. см или с мощност над 7,2 киловата, предназначено за превоз на пътници или товари, за които е налице условието, към датата на възникване на данъчното събитие за доставката да не са изминали повече 6 месеца, считано от датата на първата регистрация); на основание чл. 143, ал. 2 ЗДДС за случая не е приложима нормата на чл. 143, ал. 1, т. 4 с.з., за облагане маржа. Тези изводи са въз основа на: справка в регистрите на Отдел „ПП“ - СДВР, че автомобилът е с първа регистрация 03.08.2021 г., като впоследствие е регистриран в Р. България на 09.09.2021 г.; договор за покупка на автомобила от „Е. В. Е. Т.“, в който е посочено, че е изминал 12 000 километра. Върху данъчна основа 120 010 лв. с РА е начислен ДДС, в размер на 24 002 лв., намален с 466, 19 лв., като е определен допълнителен ДДС от 23 535, 81 лв., на основание чл. 86 ЗДДС.

Аналогични са констатациите и за останалите три автомобила, както следва:

Лек автомобил М. А. Г 63, с рама № W1N4632761X386326 е придобит на 09.07.2021 г. (фактура № 24/09.07.2021 г.) и продаден по реда на чл. 143 ЗДДС за 100 000 лв. (фактура № 87/12.07.2021 г.) на „ИЙ ЕС АУТО“ ЕООД. Първата регистрация на автомобила е на 29.03.2021 г., а според договора за закупуване от регистрирана в Гърция фирма е изминал 16 870 км., с оглед на което е прието да представлява ново превозно средство (см. § 1, т. 17, б. „в.а.а“ ДР ЗДДС) и е доначислен ДДС, в размер на 19 967, 11 лв.

- Лек автомобил А. РС К8 с рама WUAZZZF14MD028242 е закупен от „Е. В. Е. Т.“ на 17.05.2021 г., а покупката е отразена като В. и е начислен ДДС, в размер на 46 479, 52 лв. върху данъчна основа 232 352, 60 лв., и издаден протокол №12/17.05.2021 г. Автомобилът е продаден с фактура № 62/25.05.2021 г. на „Кристи 12“ ЕООД за 236 500 лв. Издаден е протокол по чл. 143, ал. 1, т. 4 ЗДДС, с който, върху данъчна основа 3 456,17 лв. е начислен ДДС 691, 23 лв. По данни от информационната система на Отдел „ПП“ - СДВР първата регистрация на автомобила е на 02.03.2021 г., като е придобит е от регистрирана в Гърция фирма на 17.05.2021 г. и продаден на 25.05.2021 г., следователно представлява ново МПС (см. § 1, т. 17, б. „в.а.а“ ДР ЗДДС) и е начислен ДДС върху продажната цена, в размер на 47 300 лв., за данъчен период м .05.2021 г.

Лек автомобил М. Г. 400 Д матик-купе, с рама №W1N1673231A480512 е придобит от физическо лице за 80 580, 20 лв., а последващата му продажба на физическо лице за 84 100 лв. е отчетена по реда на чл. 143, ал. 1, т. 4 ЗДДС, с Протокол №140/13.10.2021 г. - данъчна основа 2 933, 17 лв. и ДДС - 586, 63 лв. По данни от информационната

система на Отдел „ПП“ - СДВР първата регистрация на автомобила в Германия е на 28.06.2021 г., с оглед на което представлява ново превозно средство и е следвало да бъде начислен ДДС, в размер на 16 820,00 лв., върху продажната цена, за данъчен период м. 09.2021 г.

Съдът приема, че и в тази част РА е правилен, обоснован и законосъобразен, като оставя без коментар употребения неколкократно в решението на директора на Д. „ОДОП“ – С. израз „начисленото ДДС се намаля със сума в размер на..“.

С Глава седемнадесета ЗДДС е уреден специален ред за облагане маржа на цената, вкл. за доставки на стоки „втора употреба“. За процесните случаи „Виланд 07“ ЕООД се явява „друг дилър“ (чл. 143, ал. 1, т. 4 ЗДДС), но може да определи размер на данъчната основа, на основание чл. 145, ал. 1 с.з. (маржа), само когато се касае за МПС втора употреба, а не за нови (см. § 1, т. 17, б. „в.а.а“ ДР ЗДДС) превозни средства, както е в процесния случай.

4. Относно допълнително начислен данък, в размер на 23 470 лв., на основание чл. 86 ЗДДС, във връзка с фактура № 216/28.01.2022 г., издадена на LINTOS GEORGIOS KARASAVV.

За данъчен период м. 01.2022 г. „Виланд 07“ ЕООД е декларирало вътреобщностна доставка на употребяван автомобил MB G. 53 A., в полза на физическото лице Lintos - Georgios Karasavv, с данъчна основа 117 350 лв., за което е издадена фактура № 216/28.01.2022 г. Фактурата е отразена в дневника за продажби на „Виланд 07“ ЕООД като ВОД за данъчен период м. 01.2022 г., на стойност 117 350 лева. Ревизиращите органи по приходите не приели процесната доставка за ВОД (чл. 7, ал. 1 ЗДДС), понеже е в полза на физическо лице от страна – член на ЕС, което не е регистрирано за целите на ДДС в страната си. Поради това за доставчика е възникнало задължение за начисляване на ДДС - 20 %, на основание чл. 66, ал. 1, т. 1 ЗДДС. От представения договор, от 14.12.2021 г. е прието да се касае за покупка на превозно средство - втора употреба, с оглед на което е изключено и приложението на чл. 7, ал. 2 с.з. Така, върху ДО от 117 350 лева в тежест на „Виланд 07“ ЕООД е начислен ДДС – 23 470 лв., на основание чл. 86 ЗДДС.

Дружеството – жалбоподател с жалбата твърди, че при подаване на регистрите по ЗДДС е допуснало техническа грешка, отчитайки предмета на фактура № 216/28.01.2022 г. като ВОД на стока, за което е представило пред ревизиращите писмени обяснения. Счита, че по отношение на фактурата са на лице условията за определяне данъчната основа по реда на Глава седемнадесета ДОПК (чл. чл. 143-151 ЗДДС). В РД (л. 40 от делото) са налични мотиви, само досежно извода за липса на ВОД. По този въпрос в РА също няма мотиви. С Решение № 289/06.03.2023 г. (л. 16 от делото) директорът на Д. „ОДОП“ не е приел писмените обяснения за допуснатата техническа грешка, както и довода, че за доставката данъчната основа следва да бъде определена по маржа на цената. Приел е, че фактура № 216/28.01.2022 г. не отговаря на изискването, на чл. 148, ал. 1 ЗДДС, защото в нея не е вписано „режим на облагане на маржа - стоки втора употреба“. Вещото лице, изготвило съдебносчетоводната експертиза (л. 202) коментира и представените от страна на оспорващото дружество в съдебното заседание на 27.11.2023 г. счетоводни документи (л.л.188-190), сред които и Протокол № 000...216/28.01.2022 г., и И. – оригинал, със същите номер и дата. Като констатира тези факти вещото лице сочи, че в процесните РД и РА не са отразени данни за анулиране на фактурата и за издаване на нова, с коректно посочване на основание „режим на облагане на маржа - стоки втора употреба“. С писмената си

защита пълномощникът на ответника е дискредитирал доказателствена стойност на Протокол № 000...216/28.01.2022 г., и И. – оригинал, със същите номер и дата с довод, че са съставени не на посочената дата, а по – късно и за целите на оспорването. Съдът споделя този довод, като приема, че и в тази си част ревизионният акт е правилен, обоснован и законосъобразен. Очевидно е, че на фактура № 216/28.01.2022 г. е придаден вид да е анулирана, но това се е случило след приключване на ревизионното производство и дори след фазата на административното обжалване. След приключване. С подадената на 29.12.2022 г. пред решаващия административен орган жалба дружеството е застъпило тезата си, че по отношение фактура № 216/28.01.2022 г. са на лице доказателства за ВОД, но не е твърдяло тя да е била анулирана. Изрично въведеното с нормата на чл. 148, ал. 1 ЗДДС изискване за вписване във фактурата: „режим на облагане на маржа - стоки втора употреба“ има отношение към общите изисквания за съдържание на данъчната фактура (чл. 114, ал. 1, т. 15 с.з.). Фактура № 216/28.01.2022 г. не изпълнява тези изисквания. Освен това, продажбата на автомобила на физическо лице изключва облагане цената на маржа, понеже не е изпълнено нито едно от условията по чл. 143, ал. 1 ЗДДС.

5. Относно извършени корекции, във връзка с деклариращи вътреобщностни придобивания (В.) от дружества, за които е установено да не са регистрирани за целите на ДДС.

„Виланд 07“ ЕООД е издало протоколи по чл. 117, ал. 1, т. 1, вр. чл. 84 ЗДДС, във връзка с В. от: LAWSPAIN S.L., FARKENBERG S.L., LODINSTA S.L.; HANDEEL SHALABI; HANDEEL SHALABI. Справка в системата VIES показала, че дружествата не са регистрирани за целите на ДДС, съответно не са осъществени В. и протоколите по чл. 117 ЗДДС са издадени без основание. Извършена е корекция на резултата в дневниците за покупки и продажби с размера, както на начисления данък, така и на ползания данъчен кредит. Доказателства, които да опровергават този извод не бяха представени от страна на дружеството – жалбоподател.

В дневника за покупки като В. е декларирана и получена доставка от „Е. В. Е. Т.“ на автомобил „Порше Панамера“ с рама WPOZZZ97ZML197037. Представени са: И. № 4/26.03.2021 г. на стойност 163 000 евро, Протокол № 6/26.03.2021 г. на стойност 318 800, 29 лв. и ДДС - 63 760, 06 лв. За същия автомобил е декларирана и фактура № 63/02.04.2021 г. за покупката му от „Булет 2021“ ЕООД, за сумата от 247 120 лв. С писмено обяснение е заявено, че автомобилът е закупен от българския контрагент. От „Е. В. Е. Т.“ е издадено кредитно известие, от 26.03.2021 г. С ревизионния акт е коригиран резултатът за данъчен период м. 03.2021 г., отразен в Протокол № 6/26.03.2021 г., с който е начислен данък 63 760, 06 лв., в посока намаление с тази сума, поради това, че към датата на изготвяне ревизионния доклад и ревизионния акт кредитното известие не е било отразено в дневника за продажби и в този за покупки. Доказателства за такова отразяване не се представиха и в съдебното производство. С предоставени на 21.02.2023 г. писмени обяснения управителят на дружеството е заявил, че горните доставки отговарят на условията за В., но е допусната счетоводна грешка.

Съдът приема, че в тази част ревизионният акт е правилен и обоснован.

Липсата на регистрация, за целите на ДДС, на: LAWSPAIN S.L.,

FARKENBERG S.L., LODINSTA S.L.; HANDEEL SHALABI; HANDEEL SHALABI дискредитира твърденията на „Виланд 07“ ЕООД за осъществени В. и съставените протоколи по чл. 117, ал. 1, т. 1, вр. чл. 84 ЗДДС. Не представлява В. и документираното твърдение за получена доставка от „Е. В. Е. Т.“ на автомобил „Порше Панамера“, с рама WPOZZZ97ZML197037, предвид изложените по – горе и необорени от жалбоподателя констатации.

В заключение – Ревизионен акт № 22221422001970-091-001/23.11.2022 г., издаден от органи по приходите, при Териториална дирекция на НАП – С., поправен с РА № П-22221422234599-003-001/29.12.2022 г. е издаден от компетентни органи по приходите, които са спазили изискванията за форма. Ревизионното производство е проведено и приключило в съответствие с регламентираните в ДОПК процесуални правила. Актът е обоснован и законосъобразен, вкл. досежно направените изводи за наличие/липса на материалноправните основания на ЗДДС, които бяха коментирани по – горе.

Отхвърлянето на жалбата обуславя основателност на заявената от пълномощника на ответника претенция за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет, определя в размер на 11 364 лева.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата, вх. № 16831/03.05.2023 г. от „ВИЛАНД 07“ ЕООД, против РЕВИЗИОНЕН АКТ № 22221422001970-091-001/23.11.2022 г., издаден от органи по приходите, при Териториална дирекция на НАП – С., поправен с РА № П-22221422234599-003-001/29.12.2022 г., потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ - С., при ЦУ на НАП с Решение № 289/06.03.2023 г., относно начислени задължения за данък върху добавената стойност, в общ размер на 149 363, 61 лева и лихви – 18 484, 47 лева, за данъчните периоди от м. 01.2021 г., до м. 01.2022 г.

ОСЪЖДА „ВИЛАНД 07“ ЕООД– ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 11 364 лв. (единадесет хиляди, триста и шестдесет и четири лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ:

